Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0835

Επιστολή του Γενναίου προς τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με την εξέλιξη της στρατολογίας στις επαρχίες της Πελοποννήσου

3 Μαρτίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννη (Γενναίου) Κολοκοτρώνη πρὸς τὸν πατέρα του Θεόδωρο, μὲ τὴν ὁποία περιγράφει ἀναλυτικὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς στρατολογίας ἀνὰ ἐπαρχία, ἐν ὄψει τῆς ἐκστρατείας τῆς Ἀθήνας. Ἀνάμεσα στὶς δυσκολίες ποὺ ἀναφέρει, εἶναι καὶ οἱ ἔριδες ποὺ ἐμφανίζονται μεταξὺ ὁπλαρχηγῶν, ὅπως οἱ ὑποψίες τοῦ Δημήτριου Πλαπούτα γιὰ τὶς κινήσεις τῆς οἰκογένειας Μαυρομιχάλη καὶ τῶν Μανιατῶν ποὺ «εἶναι ἔξωθεν τῆς Μονεμβασιᾶς ἐπαπειλοῦντες τοὺς ἔσωθεν», ὅπου πράγματι ἐξελίχθηκε σὲ σύγκρουση γιὰ τὸν ἔλεγχο τοῦ φρουρίου (βλ. καὶ Ἀθ. Φωτόπουλος, Οἱ Γιατράκοι τοῦ 1821, τ. 2, σ. 194). Παρόμοια ἀναφέρεται στὴ διαφαινόμενη σύγκρουση τῶν Πετιμεζάδων μὲ τὸν Νικόλαο Σολιώτη, ἐνῶ κάνει ἐκτενὴ ἀναφορὰ στοὺς στρατιῶτες τῆς ἐπαρχίας Καρύταινας, οἱ ὁποῖοι ζήτησαν νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν ὁδηγία τοῦ Γενναίου, γιὰ νὰ γλιτώσουν «ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μεγάλης τυραννίας τῶν Δελιγιανναίων ἢ ν' ἀποθάνουν» (βλ. καὶ σχετ.), ὥστε «ἠνήχθη καὶ τουφέκι» μεταξὺ τῆς οἰκογένειας Δεληγιάννη καὶ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας. Βασικὸ ζήτημα ποὺ ἀπασχολεῖ τὸν Γενναῖο στὴ συγκυρία αὐτή, εἶναι ἡ ποιότητα τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος ποὺ θὰ ἐκστρατεύσει στὴν Ἀθήνα καὶ ἡ ἀδυναμία ἐξεύρεσης ἱκανῶν στρατιωτῶν. Στὴν ἐπιστολὴ γίνεται μνεία καὶ γιὰ οἰκογενειακὰ θέματα, ὅπως τὰ ἔξοδα τῆς ἐκπαίδευσης τοῦ Κολίνου Κολοκοτρώνη, τὰ ὁποῖα φαίνεται νὰ εἶχε ἀναλάβει ὁ πατέρας τους. Ἀπὸ τὴν ἔκδοση τῶν Ὑπομνημάτων ἔχουν παραλειφθεῖ μεγάλα ἀποσπάσματα τοῦ παρόντος.

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 421-423.

Σεβαστέ μου πάτερ!

Τὰ γράμματά σου τῶν 24 καὶ 25 ἀπερασμένου ἔλαβον καὶ ἴδον τὰ ἐν αὐτοῖς· ἐχάρην ἀμέτρως εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἐξοχ. Γκενεράλ Τζόρτζη, καὶ προσφέρατέ του ἐκ μέρους μου τὰς βαθείας προσκυνήσεις μου. Ἐπεθύμουν νὰ τὸν ἰδῶ πρὶν αὐτῆς τῆς ἱερᾶς ἐκστρατείας μου τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ τὸν ἔχω πάντοτε συναγωνιστήν μου κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ να ποτίζωμαι ἀπὸ τὰς νουνεχεῖς καὶ σοφὰς συμβουλὰς του. Ἐγὼ ἤδη διευθύνομαι μέ σπουδὴν διὰ τὸν ἱερὸν σκοπὸν καὶ σήμερον ἔφθασα ἐνταῦθα. Αὔριον δὲ τὸ πρωῒ ἀπερνῶ κατὰ τοῦ Φίλια. Ἔχω μαζύ μου τοὺς Φαναρίτας, τοὺς δὲ Καρυτινοὺς ἔστειλα εἰς τοῦ Φονιᾶ πρὸ ἡμερῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Καρυτινῶν ὑπερβαίνει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐπροσδιωρίσατε. Εἶναι ὅλοι ἄξιοι καὶ ἐπίλεκτοι. Διὰ τοὺς Λεονταρίτας ἔστειλα ἕνα μπουλουκσῆν μου νὰ τοὺς ἐκκινήσῃ καὶ σήμερον ἢ αὔριον τὸ πολύ τοὺς προσμένω κατόπιν μου. Μετ' αὐτῶν ἐκστρατεύει ὁ Νικῆτας Φλέσας ὡς μὲ γράφει. Οἱ Ἀρκάδιοι σ' ἔγραφον προχθὲς ὅτι ἐμποδίσθησαν διὰ τὸν φόβον τῶν ἐχθρῶν ἐνῷ ἦσαν ἕτοιμοι νὰ ἐκστρατεύσουν. Καὶ ἔγραψα τοῦ στρ. Μήτρου νὰ πάρῃ ὅσους ἠμπορέσει καθὼς καὶ τοῦ Γκρίνζαλη καὶ νὰ ἔλθουν, οἱ Φαναρίτες οἱ καπετανέοι δὲν ἦλθαν ὅλοι οὔτε κανένας σχεδόν, ἐπειδὴ ἄλλοι δὲν εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Τζανέτον καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐχθροῦ. Στρατιῶτας ὅμως ἐδιάλεξα ἀπὸ τοὺς 350, μόνον 240, τοὺς δὲ ἄλλους ὡς ἀναξίους τοὺς ἔστειλα ὀπίσω. Ὁ Σισίνης καὶ Παπασταθόπουλος ἐκίνησαν καὶ ἔρχονται εἰς ἀντάμωσίν μου. Ὁ Ζαχαρόπουλος καὶ λοιποὶ ἐκείσε καπεταναῖοι ἐκόμη ἀκίνητοι εὑρίσκονται, μάλιστα ὁ Ζαχαρόπουλος ἐπῆγεν εἰς Μοναμβασίαν μὲ μερικοὺς στρατιῶτας, πρὸς βοήθειαν τοῦ θείου μου Κολιόπουλου, ὅστις καὶ ὡς μοῦ γράφει διὰ τοῦ Ζαχαρόπουλου ὑποπτεύεται ἀπὸ τοὺς Μαυρομιχαλαίους καὶ ἄλλους Σπαρτιᾶτας οἵτινες εἶναι ἔξωθεν τῆς Μονεμβασιᾶς ἐπαπειλοῦντες τοὺς ἔσωθεν. Εἰς βοήθειαν τῶν Σπαρτιατῶν ἐπῆγαν, ὡς μὲ γράφει ὁ Ζαχαρόπουλος, καὶ οἱ Γιατράκοι, ἐπροσκάλουν καὶ ἐμένα νὰ ὑπάγω ἐκεῖ καὶ τοῦ ἀπεκρίθην τοῦ Ζαχαρόπουλου ὅτι ἤμην στὸ πόδι νὰ ἐκστρατεύσω δι' Ἀθήνας, ἐβίαζα δὲ τὸν Μπαρμπιτζιότην καὶ λοιποὺς νὰ ξεκινήσουν αὐτοὶ τοὐλάχιστον διὰ

τὰς Ἀθήνας, καὶ ἀπόκρισίν τους δὲν ἔλαβον. Οἱ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου διορισθέντες στρατιῶται, ἐξ αἰτίας ὁποῦ ἔχουν τὸν ἐχθρὸν γείτονα καὶ ἐκ τῆς ἀκατοικησίας των μάλιστα, διότι δὲν κατοικεῖ κανένας ἐκεῖθεν, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐκστρατεύσουν. Ὁ Λεχουρίτης ἑτοιμάζεται καὶ αὐτὸς ὁλοένα, ἤθελεν ἦτον καὶ ξεκινημένος ἕως τώρα, ἂν δὲν ἠμποδίζετο ἀπὸ κάποιας ἐνοχλήσεις. Τοῦ Ἀνδρ. Πετιμεζᾶ οἱ Πετιμεζάδες οὔτε θέλει γίνουν, ὡς βλέπω, ἕτοιμοι, διότι ἀπαντοῦν δυσκολίας καὶ ἀνθιστάσεις εἰς τὴν στρατολογίαν, μάλιστα εἶναι ἐγγὺς νὰ ἀνοίξουσι τουφέκι εἰς τὰ Χάσια μὲ τὸν Σωλιότην, ὅστις ἔφερεν είς βοήθειάν του τὸν Φραγκάκην μὲ 200. Εἰς βοήθειαν τοῦ Πετιμεζᾶ ἐπῆγον μερικοὶ καπετανέοι εδικοὶ μας ὁ Χρῆστος Ἀλεξανδρόπουλος, Μπαλίλης καὶ ἄλλοι τοὺς ὁποίους εἶχον διορισμένους, νὰ στέκωνται εἰς τοῦ Φωνιᾶ ἕως νὰ ὑπάγω κ' ἐγώ, καὶ ἄνευ ἀδείας μου ἐκινήθησαν, τῶν ὁποίων ἀμέσως ἔγραψα νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ μέρος πρὸς τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχον διορισμένους καθὼς καὶ τοῦ Νικολάκη Πετιμεζᾶ νὰ παραιτηθῇ ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κατζάναν ἔνθα πηγαίνω καὶ ἐγώ, διὰ νὰ παραλάβῃ ἐκεῖνα τὰ ἅρματα, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ βιάσω κανένα ἀπὸ τοὺς Κατζανιότας ἂν δὲν εὐχαριστηθοῦν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν, εἰμὴ θὰ τοὺς πάρω ἐγώ. Τὸ χείριστον εἶναι, ὅτι χωριστὰ ὅπου δὲν ἠμποροῦν νὰ εὔγουν οἱ τῆς Περαμεριᾶς καὶ Ἄκωβας στρατιῶται, ἠνήχθη καὶ τουφέκι μεταξύ τῶν Δελιγιαννέων καὶ κατοίκων· αἰτία δίδεται ἀπὸ τοὺς Δελιγιανναίους, ἐπειδὴ ἦλθε χθές ὁ Δημητράκης μὲ καμμιὰ ἑξηνταριὰ μισθωτοὺς ἀπὸ Ναύπλιον, καὶ συνάξαντες καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐδικῶν τους, πηγαίνουν κατεπάνω τῶν καπεταναίων τοῦ τμήματος ἐκείνου οἵτινες ἔχουν τοὺς Καραμεραίους συμβοηθοὺς καὶ πολλοὺς Καπελίσιους, καὶ συμποσοῦνται ἐπέκεινα τῶν 500, ἀποφασισμένοι ἢ ν' ἀνακουφισθῶσιν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μεγάλης τυραννίας τῶν Δελιγιανναίων ἢ ν' ἀποθάνουν· ἔστειλαν πρὸς ἐμὲ ἀπεσταλμένον τους καὶ μ' ἐπροσκάλουν δι' ἀρχηγόν τους καὶ συμβοηθὸν ὡς τὰ ἔσωθεν ἀντίγραφα. Ἐγὼ τοὺς ἀπεκρίθην ἀδιαφόρως, ἀποβλέπων μόνον εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐπροσκάλεσα ν' ἀκολουθήσουν καὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι· ἀλλ' ἐκ τῆς ταραχῆς ταύτης δὲν ἐλπίζεται νὰ εὔγῃ οὔτε ἕνας· ἔγραψα τοῦ Παπασταθόπουλου ν' ἀπεράσῃ ἀπ' ἐκεῖ διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ τοὺς ἡσυχάσῃ καὶ νὰ πάρῃ τοὺς στρατιώτας νὰ τραβίξῃ ἐμπρός. Δὲν ἠξεύρω ὅμως ποῖον τέλος θὰ δώσῃ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ἂν θὰ κατορθώσῃ τι ὁ Παπασταθόπουλος. Οἱ μισθωτοὶ μου στρατιῶται ὑπερβαίνουν τοὺς 300, ἐκεῖνοι δηλαδὴ τοὺς ὁποίους πέρνω ἀπὸ τὸ Ναύπλιον μαζύ μου ἐκτὸς ἄλλων 200, περίπου τοὺς ὁποίους ἄφησα εἰς τὸ Κάστρον μὲ τὸν Βασίλην. Διὰ τοῦτο ἡ χρηματικὴ ἐξοικονόμησις τὴν ὁποίαν νὰ μοῦ κάμετε, πρέπει νὰ εἶναι ὀλίγον σημαντικὴ διὰ νὰ μὴν ὑστεροῦμαι μετὰ ταῦτα καὶ διαλυθῶσιν οἱ σύντροφοί μου, διὰ τὰς ὁποίας καὶ περιλαβών θέλει στείλω ἀπὸ τὸν Ἀγιώργην ἀνθρώπους μου αὐτοῦ νὰ τοὺς τὰ παραδώσετε. Εἰς τὸ Κάστρον ἄφησα καλούς, ἀξίους καὶ πιστοὺς στρατιώτας εἰς τοὺς ὁποίους διώρισα ἀρχηγὸν τὸν Β. Δημητρακόπουλον, τὸν Κορέλαν καὶ τὸν Σιαμαράκην. Ὁ Βαν<ι>κιώτης δὲν ἐθέλησε νὰ μείνῃ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Βασίλη, ἤθελεν αὐτὸς μόνος του, καὶ δυσαρεστημένος ἐπῆρεν τὴν φαμηλίαν του καὶ ἦλθεν εἰς Μαγούλιανα καὶ κάθεται. Ἐγὼ δὲν ἤξευρα τὶ νὰ του εἴπω εἰς αυτό, ἐνῷ μάλιστα τὸν εἶχα διορισμένον. Βάρδιες ἐδιώρισα εἰς τὰ ἀναγκαῖα μέρη διὰ νὰ προσέχουν τὰ ἐχθρικὰ κινήματα καὶ νὰ δίδουν εἴδησιν ὅταν τυχὸν ἐξέρχωνται οἱ ἐχθροὶ διὰ νὰ προφυλάττεται ὁ ἀδύναμος λαός. Τοὺς στρατιῶτας Ζυγοβυστινούς, Βαλτετσιότας, Μαγουλιανίτας, Στεμνιτζιότας ὁποῦ ἔχεις αὐτοῦ, νὰ μοῦ τοὺς στείλῃς εἰς τὸν Ἀγιώργην, διότι ὅταν δὲν πάρω αὐτούς, ποιοὺς ἄλλους ἠμπορῶ νὰ πάρω, καὶ τοὺς προσμένω ἄφευκτα. Ὅσοι δὲ παραχειμάζουν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, βίασέ τους, στεῖλε νὰ τοὺς συνάξῃς καὶ νὰ εὔγουν στὸν Ἀγιώργη κι' αὐτοί, διατὶ ἐμένα μοῦ προξενεῖ ἄργητα, νὰ στείλω ἀπὸ τὸν Ἀγιώργην νὰ τοὺς στρατολογήσω. Ἐπαναλαμβάνω καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων τοῦ Κουλίνου, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὰς οὐσιωδεστέρας ἐπιμελείας μας, καὶ πλέον ἐγώ περὶ τούτου μένω διόλου ἀμέριμνος, πεπεισμένος καὶ πληροφορημένος ὅτι θέλει κάμεις ἡ ἀφεντιά σου τὴν οἰκονομίαν. Δὲν ἠμπορῶ ν' ἀλησμονήσω καὶ ἐκείνην τοῦ φρουρίου καὶ σοῦ τὸ ὑπενθυμίζω καὶ αὖθις, ἐπειδὴ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν ἐκεῖ καὶ εἶναι τῶν τροφῶν τὴν βλέπω ἀνυπόφορον καὶ τάχυνε νὰ τὸ οἰκονομησῃς καὶ νὰ τὸ ἐφοδιάσῃς, διατὶ δὲν μοῦ πάγει οὔτε ὕπνος οὔτε φαγὶ ἕως νὰ τὸ ἰδῶ ἐντελῶς ἐφοδιασμένον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο μᾶς ἔκαμε ὁ κύριος Σπηλιωτόπουλος τὸ ἐπληροφορήθην ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἐκεῖ αὐτόπτας ἀνθρώπους μου, καὶ ἠθέλησα νὰ τὸν ἐκδικηθῶ μὲ τὴν καύσιν τοῦ ὁσπιτίου του καὶ μύλων του, πλὴν παρέβλεψα πρὸς τὸ παρὸν δι' ἄλλην φοράν. Λάβετε τὴν ἀναφοράν κατὰ τῶν κυρίων Ζαφειρόπουλου καὶ Σπηλιωτόπουλου. Τὸν Γεροπρασᾶ λάβετὲ τους. Τὸν οἰκονόμησα τὸν καϋμένον καὶ ἀπὸ χαρτζηλίκι. Τὴν ἀναφοράν μου πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν διὰ τὴν ἐκστρατείαν μου, θέλει τὴν στείλω ἀπὸ τὸν Ἀγιώργη, ἐπειδὴ ἐκεῖ ἠμπορῶ νὰ μαζεύσω ὅλους τοὺς στρατιῶτας καὶ νὰ τοὺς μετρήσω διὰ νὰ βάλλω τὸν ἀριθμὸν εἰς τὴν ἀναφοράν μου. Τώρα ὅμως δὲν ἠξεύρω πόσους ἔχω καὶ πόσοι θα συναχθῶσιν. Ἐπαναλαμβάνω διὰ τοὺς στρατιῶτας ἐπαρχιῶτας ὅπου ἔχεις αὐτοῦ, νὰ μοῦ τοὺς στείλεις ἄφευκτα, καὶ ἔπειτα ἂν χρειάζεσαι στρατιῶτας σοῦ στέλλω. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι καλὸν ὅταν τοὺς ζητῶ ἐγώ νὰ ἔρχονται πρὸς τὴν ἀφεντιὰ σου, καὶ ὅταν τοὺς ζητῇς ἡ ἀφεντιὰ σου νὰ ἔρχωνται προς ἐμέ. Ὅθεν τοὺς προσμένω ἐξάπαντος. Τὸν Γεροπρασᾶ θέλει τὸν στείλω ἀπὸ τὴν Κατζάναν ὁμοίως καὶ

τὴν ἀναφοράν τῆς ἐπαρχίας, ἀφοῦ ἀνταμώσω τὸν Σισίνην, τὸν Λεχουρίτην καὶ τὸν Παπασταθόπουλον, τοὺς ὁποίους περιμένω ἐκεῖ. Ὁ Λεχουρίτης φαίνεται εἰσέτι σταθερός, φίλος καὶ εἰλικρινής, μάλιστα τὸ ἐπιβεβαιώνουν καὶ τὰ ἔργα του καὶ μὴ σοῦ μεταχρωματίζουν αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον διότι δὲν ἔλαβον οὔτε ἴδα καμίαν αἰτίαν. Καὶ ἔσο βέβαιος εἰς αὐτό. Τὸν κύριον Ῥήγα ἀσπάζομαι. Τὶ νὰ τοῦ κάμω, ὅσον ἠμπόρεσα ἐπροσπάθησα, ἀλλ᾽ ὁ φίλος του εἶναι σφαλισμένος εἰς τὴν Σκαφιδιά, καὶ δὲν εὐγαίνει ἔξω. Καὶ πλέον εἰς ἐμὲ δὲν μένει κανένα κουσοῦρι διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ ἔκαμα ὅσον ἠμπόρεσα τὸ φιλικὸν χρέος. Με συγχωρεῖ διότι δὲν τοῦ γράφω χωριστά, ἐπειδὴ ἀπεκάμαμε καὶ ἐμεῖς γράφοντες ἀνταποκρινόμενοι μὲ διάφορα μέρη καὶ ὑποκείμενα. Με βιάζεις, πατέρα, νὰ κινήσω ὀγλήγορα καὶ δὲν ἠξεύρεις ὁποῦ ὁ κόσμος ἐδῶθεν ἔχει φαμηλίας, ἔχει φόβον ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, πεινᾷ, δυστυχεῖ, καὶ σχεδὸν στερεῖται καθόλα, ὥστε ζοῦν οἱ ἄνθρωποι μὲ χόρτα, καὶ μ᾽ ὅλα ταῦτα ἐπροθυμοποιήθησαν παρὰ κάθε ἄλλην φοράν. Τοὺς Στεμνιτζιώτας καὶ Ζυγοβυστινοὺς τοὺς προσμένω ἄφευκτα εἰς τὸν Ἁγιώργη, διατὶ θὰ τοὺς πάρω ἄλλους ἀπὸ τὰ χωριά των. Ἐγώ, πατέρα, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ στρατιῶται Πελοποννήσιοι ὁποῦ ἐκστρατεύουν εἶναι ὅλοι [[ἀνάξιοι]] καὶ μανκούφιδες, διότι δὲν μοῦ ἐδόθη καιρὸς νὰ τοὺς διαλέξω, θὰ πάρω 500 μισθωτοὺς στρατιώτας γιὰ τὸ κεφάλι μου, διατὶ δὲν εἶμαι νὰ μ᾽ ἀφήσουν νὰ χαθῶ. Καὶ εἰς εἴδησίν σου, οἱ καλοὶ στρατιῶται ἄλλοι εἶναι φευγάτοι, ἄλλοι τρυπωμένοι, καὶ ἄλλοι ἔχουν φαμελίας καὶ δὲν τὰς ἀφήνουν. Καὶ πότε μοῦ ἔμεινε καιρὸς νὰ τοὺς διαλέξω; Μὴ στοχασθῇς, πατέρα, διαφορετικὰ διότι ὅλη ἡ ἐπαρχία εἶναι ἐδῶ κ᾽ ἐκεῖ διασκορπισμένοι, καὶ μόνον οἱ χώραις εὑρίσκονται ἐδῶθε. Νὰ ὁποῦ καὶ αὐτοὶ ἦλθον αὐτοῦ, καὶ ἔμεινα μὲ τοὺς Κατζιμπαλιότας τώρα. Ὅθεν μὴ τοὺς ἀργοπορήσῃς διόλου. Ἤξευρε καὶ τοῦτο, πατέρα, ὅτι ἐγὼ δὲν θέλει ἀνακατωθῇ εἰς καμμίαν φατρίαν, οὔτε Καλαβρυτινῶν οὔτε ἄλλων, διότι βλέπω, ὅτι οἱ ἐνάντιοι φθονοῦντες τὴν ἐκστρατείαν μας, διέσπειραν ζιζάνια εἰς τὰς ἐπαρχίας νὰ τὴν ἐμποδίσουν ἂν ἠμπορέσουν. Ἐγὼ μόνον ὅσοι ἀπαραβιάστως ἀκολουθήσουν τὸν κάθε ὁπλαρχηγόν, ἐκείνους πέρνω, ὄχι ὅμως καὶ νὰ βιάσω κανέναν, διατὶ δὲν μὲ συμφέρει εἰς τὸν σκοπόν μου. Οἱ Λιοδορίσιοι δὲν εὐκαιροῦν ἀπὸ τὴν πούλησιν τῶν γενημάτων νὰ ἐκστρατεύσουν, ἀπὸ Κατζάνα πάλιν θέλει σᾶς γράψω πάλιν τὰ κατ᾽ ἐμέ. Ἐν τοσούτῳ σὲ προσκυνῶ εὐσεβάστως καὶ μένω.

Τῇ 3 Μαρτίου 1827
Βαλτεσινῖκος
ὁ υἱὸς σου
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης

[ἐπιγραφὴ διεύθυνσης:]
Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Γεν(κὸν) Ἀρχηγὸν κύριον Θ. Κολοκοτρώνην
Εἰς Ἑρμιόνην

[ἀντιστρόφως, ἀπὸ ἄλλο χέρι:]
Ἰωάννης Θ. Κολοκοτρώνης
Βαλτεσινίκο τη 3 Μαρτίου 1827

[πλαγίως, στην α΄ σελίδα:]
Τὸν ἀδελφὸν μου Νικήταν ἀσπάζομαι, ὁμοίως καὶ ἅπαντας τοὺς φίλους

γκενεράλ (ιταλ. generale battaglia) = γενικὴ μάχη, συνολικὴ πολεμικὴ σύγκρουση
κουσούρι (τουρκ. kusur) = ἔλλειψη, ἐλάττωμα

Αριθμός Τεκμηρίου
0835

Τίτλος
Επιστολή του Γενναίου προς τον Θέοδωρο Κολοκοτρώνη σχετικά με την εξέλιξη της στρατολογίας στις επαρχίες της Πελοποννήσου

Ημερομηνία Σύνταξης
3 Μαρτίου 1827

Τόπος Σύνταξης
Βαλτετσνίκο

Συντάκτης
Κολοκοτρώνης Γενναίος

Αποδέκτης
Κολοκοτρώνης Θεόδωρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
192mm × 293mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0835

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

